

Formanden:

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 20.00.

Mødet udsat kl. 18.57.

Mødet genoptaget kl. 20.

Forhandlingen genoptoges.

Schlüter (KF):

Der er kun et enkelt ordførerindlæg, som jeg godt vil komme med et svar til, og det var hr. Per Hækkerups. Hr. Per Hækkerup førte en polemik her fra talerstolen imod det skriftlige indlæg, som er fremkommet til udvalget fra de to organisationers side. Hr. Per Hækkerup bebrejdede dem, at de havde gjort opmærksom på, at det meget vel kunne komme til at gå sådan, at kontanttilskuddene ville udløse et omkostningspres. Nu har vi jo i forvejen et højt efterspørgselspres, og hr. Per Hækkerup mente, at dette var ligesom en opfordring til, at de ansatte i virksomhederne skulle gå i gang med løn- og arbejdsglidsmanøvrer. Jeg synes ikke, det var klogt at bebrejde organisationerne, at de har fortalt os, hvordan de bedømmer situationen. Det er jo deres pligt. Organisationerne er i besiddelse af megen sagkundskab, det gælder dem alle, og de har også et ansvar. Jeg mener, man med rette kunne bebrejde erhvervsorganisationerne, både Arbejdsgiverforeningen og Industrirådet, hvis ikke de ærligt og oprigtigt og ligeud fortalte os, hvordan de bedømmer virkningerne af de lovforslag, som er til behandling her i folketinget.

Jeg mener også, det er fuldstændig urimeligt, når hr. Per Hækkerup ligesom vil skabe det indtryk, at organisationerne skulle være ligeglade med omkostningsstigningerne. Det forholder sig tværtimod sådan, at organisationerne har gjort opmærksom på, at de indgreb, som nu foretages, er så utilstrækkelige, at man må frygte, at vi får alvorlig ledighed til efteråret. Det synes jeg organisationerne er i deres ret at fortælle os, hvis det er deres saglige bedømmelse, og det er det altså åbenbart.

Hr. Per Hækkerup anførte også nogle betragtninger om det forslag, det konservative folkeparti har fremsat, og jeg forstod, at han gav ikke meget for det. Han mente, det var tilstrækkeligt med denne helt kortsigtede løsning, som nu etableres. Det er jeg uenig i. Og jeg forstår ikke, at hr. Per Hækkerup tør være så ubekymret for arbejdsløshedsrisikoen, som han åbenbart er. Der er andre, som bedømmer den alvorligere. Efter min mening er der ikke skygge af tvivl om, at vi nu må tilrettelægge to ting: for det første at omkostningerne alvorligt begrænses, og for det andet at vi sikrer — og det hænger sammen — tilstrækkelig produktion og beskæftigelse til efteråret.

Jeg har lagt mærke til, at Hans Rasmussen, den meget erfarne gamle fagforeningsmand, i dag i Politiken har en kronik om den økonomiske situation. Her øser han af sine erfaringer fra en gerning i dansk politik og økonomi. Han stiller et forslag til en helhedsløsning ad utraditionel vej. Når jeg læser Hans Rasmussens forslag, så kan jeg kun opfatte det sådan, at hans hovedtanke er ganske den samme som det konservative folkepartis, at der må en helt utraditionel metode til, hvis vi skal klare opgaverne i 1974. Derfor vil jeg gerne tillade mig at citere blot 3 sætninger fra denne særdeles interessante kronik. Hans Rasmussen siger følgende:

„En laden stå til kan tvinge os til en devaluering med helt uforudsete hændelser i erhvervslivet og det økonomiske liv.“

Denne ængstelse for en devaluering deler socialdemokratiet måske ikke.

Videre siger han:

„Kunne arbejdsmarkedets parter for en periode give et bidrag til ophør af det cirkulerende kredsløb mellem priser og lønninger, der samtidig har været suppleret op med løbende skattestigninger, så ville det pege positivt beskæftigelsesmæssigt frem.“

Jeg tror, det er rigtigt. Endelig:

„Under en sådan samlet løsning skal folketinget være garant for den nødvendige følgelovgivning, ligesom et absolut skattestop i fredsperioden er en selvfølge.“

Medlemmer af tinget, som har læst det konservative forslag til løsning af de økonomiske problemer, vil nikke genkendende til denne betragtning af Hans Rasmussen. Det er ganske det samme grundtræk, som findes